

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-153/(13)/13/BS

Warszawa, dn. 7 maja 2014 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 34/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 7 ust. 1 pkt 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy „ANGAMA” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Szczecinie, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1487/13/4860, niespełniającej wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 18/2014 z dnia 20 lutego 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 5 marca 2014 r. przedsiębiorca „ANGAMA” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Szczecinie (dalej: Przedsiębiorca lub Strona) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 18/2014 z dnia 20 lutego 2014 r.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 12 listopada 2013 r. na stacji paliw w miejscowości Dobre, przy ul. Południowej 1, należącej do przedsiębiorcy „ANGAMA” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Szczecinie, inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 7100 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1487/13/4860 i próbkę kontrolną

numer 7429/13/4860 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr BP.8361.2.153.2013 (k. 6-7).

Następnie inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przekazali próbkę oleju napędowego do akredytowanego, niezależnego Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia do badania numer 270/PP/2013.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 1360/PP/2013) (k. 10) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1487/13/4860), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 1058), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zawyżony parametr skład frakcyjny – 95% (V/V) destyluje do temperatury, którego wynik badania wyniósł 367,8 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 360 °C.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 19 listopada 2013 r. (k. 13-14), inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 12 listopada 2013 r. o numerze 1487/13/4860, przekazali egzemplarz protokołu z badań o numerze 1360/PP/2013 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej. Pismem z dnia 19 listopada 2013 r. (k. 17) Przedsiębiorca wniósł o zbadanie próbki kontrolnej nr 7429/13/4860.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium OBR Spółka Akcyjna w Płocku (protokół z badań nr 2264/2013) (k. 24) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 7429/13/4860), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżony parametr skład frakcyjny – 95% (V/V) destyluje do temperatury, którego wynik badania wyniósł 374,0 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 360 °C.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2013 r., poz. 267), pismem z dnia 18 grudnia 2013 r., powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz zobowiązania przedsiębiorcy do jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań

zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Stosownie do przepisu art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w dniu 20 lutego 2014 r. decyzją nr DIH-2 Nr 18/2014 zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego o numerze 1487/13/4860.

Pismem z dnia 5 marca 2014 r. Strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona zarzuca, iż stwierdzona wadliwość paliwa nie zastała potwierdzona innymi profesjonalnymi badaniami, niż te jakie legły u podstaw decyzji DIH-2 Nr 18/2014 wydanej w dniu 20 lutego 2014 r.

Pismem z dnia 27 marca 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 18/2014 z dnia 20 lutego 2014 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z dnia 7 kwietnia 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin wydania decyzji do dnia 7 maja 2014 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez Stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego.

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego (o numerze nr 1487/13/4860), były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane i niezależne laboratorium Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK, które wykazały, że pobrana w dniu 12 listopada 2013 r. próbka oleju napędowego (o numerze 1487/13/4860) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżony parametr skład frakcyjny – 95% (V/V) destyluje do temperatury, którego wynik badania wyniósł 367,8 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 360 °C.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

Odnosząc się do zarzutu Strony, iż stwierdzona wadliwość paliwa nie zastała potwierdzona innymi profesjonalnymi badaniami, niż te jakie legły u podstaw decyzji DIH-2 Nr 18/2014 wydanej w dniu 20 lutego 2014 r., należy zważyć co następuje.

Należy ponownie podkreślić, iż powyższe akredytowane i niezależne laboratorium przeprowadziło badanie zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, tj. ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych (Dz. U. z 2010 r. Nr 55, poz. 332) oraz rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, które wykazało niespełnienie wymagań jakościowych w zakresie parametru –skład frakcyjny – 95% (V/V) destyluje do temperatury badanego metodą PN ISO 3405:2012.

Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek Kontrolowanego. System, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy, został tak skonstruowany, że pobiera się tylko dwie próbki.

Stosownie do obowiązujących przepisów, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, laboratorium dokonuje oceny jakości paliwa na podstawie wyniku badania jednej próbki dostarczonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Dotyczy to odpowiednio badania próbki i próbki kontrolnej (próbki kontrolnej na wniosek Kontrolowanego). Badanie próbek odbywa się w dwóch niezależnych i akredytowanych laboratoriach w odstępie czasowym. Wyniki badań próbki badanej jako pierwszej nie są znane laboratorium badającemu próbkę kontrolną.

Należy również podkreślić, że każde akredytowane laboratorium, w tym również laboratorium Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w

Bydgoszczy oraz badające próbkę kontrolną laboratorium Ośrodka Badawczo – Rozwojowego Przemysłu Rafineryjnego S. A. w Płocku, jest zobligowane przez PCA do brania udziału w badaniach biegłości i badań międzylaboratoryjnych potwierdzających kompetencje techniczne w obszarze akredytowanych badań.

Istota regulacji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, sprowadza się do tego, że odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie od faktu, czy ma się tego świadomość, czy też nie. Wina przedsiębiorcy nie ma tutaj żadnego znaczenia, co jasno wynika z brzmienia art. 3 ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw. Stacja paliw na której została pobrana próbka oleju napędowego należy do Strony, która wprowadzała paliwo niespełniające wymagania jakościowe do obrotu.

W świetle przepisów art. 22 ust. 1 – 3 w związku z art. 25 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, badania próbek paliw w ramach systemu prowadzone są zarówno w Specjalistycznym Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy jak i w laboratoriach zewnętrznych, z którymi Prezes UOKiK, jako Zarządzający systemem, podpisuje, zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw umowy na wykonywanie usługi badania jakości paliw.

Należy podkreślić, że laboratoria badające próbki paliw w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw muszą spełniać wymagania określone w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. muszą być niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw, muszą również uzyskać akredytację, na zasadach określonych w przepisach o systemie oceny zgodności, do wykonywania badań jakości paliwa.

Należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. Do zadań laboratorium należy stwierdzenie, na podstawie wyników przeprowadzonych badań, czy badane paliwo spełnia wymagania jakościowe określone prawem, czy też ich nie spełnia. W odmiennym stanie rzeczy, tj. gdy badania wykażą, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszt badań ponosi kontrolowany Przedsiębiorca. Postępowanie toczące się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności

wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 18/2014 z dnia 20 lutego 2014 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

PREZES

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Adam Jasser

Otrzymuje:

Radca prawny Krzysztof Paszyn Kancelaria Prawnicza „CASUS” s.c., Ul. Królewiecka 27/6, 87-800 Włocławek